

paa Bane; den ærede Minister kunde ikke med Nette gjøre den Bemærkning, han i den Henseende gjorde, med mindre det af et andet Medlem og mig i sin Tid indbragte Forslag havde været det andet Thing forelagt, saaledes som det blev vedtaget her i Thinget, men det er ikke skeet. Endelig skal jeg gjøre den Bemærkning til nærmere Oplysning for de ærede Vedkommende, at det fra Langeland sendte Medlem af Svendborg Amtsraad er en „Almuesmand“; han duer altsaa efter de ærede Vedkommendes Mening ikke til at give Anvisning paa, hvem der kan være duelig til at være Forligsmægler, og han kan naturligvis endnu mindre selv bruges dertil, da han ikke har mere end 4 à 5 Tdr. Hartorn og altsaa er Bonde. Han er saaledes hverken skicket til at være med at vælge til Forligsmægler, eller til selv at vælges.

Ordføreren: Det er blot en Bemærkning af den høitærede Justitsminister, jeg skal omtale med et Par Ord. Naar han nemlig har sagt, at de Delegerede fra Sogneforstanderskaberne ikke skulde have bedre Kjendskab til, hvilke Personer der vare skittede til at være Forligsmægler end Amtsraadsmedlemmer, da synes det mig at være besynderligt. Naar Sogneforstanderskaberne nemlig vælge Delegerede, ville de vist ikke tage uanseete Personer i Sognet til det Gjern at beskikke Forligsmægler, men de ville vælge saadanne, der nyde almindelig Anseelse i Communen, og saadanne Mænd kunne vist ikke være uvidende om, hvem der har mere end almindelig Tillid hos Be-

folkningen, hvem der har en mere end almindelig Dygtighed til at forestaae et saadant Ombud. Om der ogsaa i Amtsraadet sidder et Medlem fra den paagjældende Kreds, og om han end er kjendt der paa Stedet, kan det dog netop træffe sig, at dette Medlem, om han end er i Besiddelse af en stor Landeiendom, og er en meget habil og kundskabsrig Mand til at sidde i Amtsraadet, dog har meget lidet personligt Kjendskab til de Mænd, som af Almuen ansees skittede til at være Forligsmægler. Sagen er nemlig den, at, naar man betragter Forligsinstitutionen paa Landet, skal den nærmest varetage de Lær, som Almuesbefolkningen fordrer iagttagne. De fleste Sager, der forekomme, ere saadanne, der opstaae mellem Almuesbefolkningen, altsaa maae Forligsmæglerne være Mænd, der kjende de Vedtægter, som ere gangse, de Forestillinger, som finde Sted om, hvad der er Ret mellem Mand og Mand, foruden at have Kjendskab til, hvad Lovgivningen foreskriver, og jeg troer, at man ved at vælge Mænd, der ere i Besiddelse af større Eiendomme, vel vil faae meget dygtige Folk, men saadanne Folk, hvis Interesser knytte sig mere til de høiere Classers; de kunne i det Hele vel kjende Veie og Vandløb, men det er ingenlunde sagt, at de ere de bedste Repræsentanter for Landalmuens Interesser.

Tsberning: Jeg skal blot bemærke, at der heri Sagen selv ikke er Spørgsmaal om at udelukke Almuesfolk; det er et Udtryk, der er kommet fra en enkelt Mand, og som paa ingen Maade hænger sammen med den Bestrægtning, der ligger til Grund for Loven.